

Požadavky na písemné práce

na všech studijních programech Ústavu věd o umění a kultuře

1. Seminární a další písemné práce překládané na všech studijních programech Ústavu věd o umění a kultuře se nesmějí dopouštět plagiátorství ani podvodů označovaných jako contract cheating, akademický ghostwriting či psaní prací na zakázku. Plagiátorstvím se rozumí nejen kopírování pasáží jiného textu bez označení citace, ale také přebírání cizojazyčných textů a jejich překládání (ať už svým vlastním převedením do češtiny, nebo s využitím překladače) bez označení těchto pasáží jako citací. Ústav při nedodržení těchto zásad aplikuje politiku „jednou a dost“: Je-li student¹ přistižen při pokusu o podvod výše uvedeného typu, nahlásí vyučující tento případ řediteli ústavu a odmítne práci uznat k atestaci v daném akademickém roce (student kurz opakuje v následujícím akademickém roce). Při studentově druhém pokusu o podvod výše uvedeného typu (i v rámci zcela jiného předmětu) podává ředitel ústavu děkanovi podnět k jednání Disciplinární komise FF JU s návrhem na vyloučení studenta ze studia. Tato politika se týká i studentů z jiných studijních programů, kteří navštěvují kurzy poskytované Ústavem věd o umění a kultuře.

Podrobnější poučení o problematice podvodného jednání při psaní písemných prací ve čtivé a srozumitelné podobě nabízejí např.:

- FOLTÝNEK, Tomáš a kol.: *Jak se vyhnout plagiátorství: Příručka pro studenty*. Praha: Univerzita Karlova, Karolinum, 2020. Ke stažení na <https://www.akademickaetika.cz/static/soubory/stranka-36/jak-se-vyhnut-plagiatorstvi-prirucka-pro-studenty-23.pdf>
- MACH, Jan; FOLTÝNEK, Tomáš: *Jak předcházet psaní prací na zakázku*. Praha: Univerzita Karlova, Karolinum 2021. Ke stažení na <https://www.akademickaetika.cz/static/soubory/stranka-70/prirucka-jak-predchazet-psani-praci-na-zakazku-30.pdf>
- DIBUSZOVÁ, Eva a kol.: *Průvodce legálním užíváním obrazových a jiných netextových zdrojů: Jak to dělat správně*. Praha: VŠCHT, 2021. Ke stažení na http://147.33.74.135/knihy/uid_isbn-978-80-7592-115-4/978-80-7592-115-4.pdf

Vezměte prosím přinejmenším na vědomí, že při použití práce sepsané pro vás na zakázku se stáváte na zbytek života dobře vydíratelnými: ten, kdo vám práci napsal, má zcela spolehlivé

¹ Výraz je míněn genericky a označuje všechny studující.

důkazy, že ji napsala on/-a, a nikoli vy. Jakmile uděláte slušnou kariéru v jakékoli oblasti, buď vám tuto kariéru takové zveřejnění vašich dávných podvodů zruinuje, anebo budete muset na požadavky přistoupit.

2. Součástí myšlenkového výkonu obsaženého v písemné práci je i volba názvu práce (titul, podtitul). Tento název se musí lišit od názvu díla, jemuž je práce věnována. Práce nazvané stylem „Bohumil Hrabal: Příliš hlučná samota“ budou hodnoceny jako práce, které tento požadavek nesplňují.

3. Tvzení, která vytvářejí argumentační kostru práce, musejí být vesměs podložena odkazy na zdroje, z nichž je dané tvrzení přejímáno. Tento požadavek se netýká všeobecně sdílených soudů (výrok typu „Jaroslav Seifert psal poezii“ není třeba podkládat odkazem, protože v rámci odborného diskursu se jednoznačně ví, že Seifert psal poezii), ale týká se všech specifikujících interpretačních tvrzení a generalizujících výroků, jež zjevně nepocházejí z výzkumu pisatele předkládané práce, a přitom mají charakter „objevu“, hypotézy či argumentu, z něhož se odvíjejí další tvrzení. Když tedy např. píšeme: „Kritika jeho román přijala negativně“, je třeba toto tvrzení doložit buď výčtovým odkazem na konkrétní recenze, v nichž lze takové negativní přijetí najít, anebo odkazem na autoritativní zdroj, který toto tvrdí. Obecně řečeno: To, co nepochází z vaší vlastní hlavy, musí být vyjádřeno tak, aby bylo z textu zřejmé, odkud to pochází.

4. Součástí práce je i soupis primární (pramenné) a sekundární (odborné) literatury v provedení dle citační normy ČSN ISO 690 z roku 2011 (příklad knižní publikace: Jméno tvůrce. *Název*. Vydání (jde-li o jiné než 1. vydání). Místo publikování: Nakladatel, rok.) ISBN není třeba pro účely našich oborů uvádět. Student je zodpovědný za to, že v soupisu uvede skutečně všechny odborné práce, které použil. Neuvádějí se zde obecné příručky typu *Pravidel českého pravopisu*, *Slovníku cizích slov* apod., pokud z nich není v práci citováno.

Podrobnější poučení o způsobech citování a vytváření seznamu použité literatury nabízí např.:

- Biernátová Olga; Skůpa, Jan: *Bibliografické odkazy a citace dokumentů dle ČSN ISO 690 (01 0197) platné od 1. dubna 2011* [online]. Brno, 2011. Ke stažení na: <https://www.citace.com/CSN-ISO-690.pdf> (zvláště s. 23–27, kde jsou praktické příklady citací ze všech typů médií a zdrojů).

5. Předložením dané písemné práce plní student požadavky stanovené pro atestaci v daném kurzu. Z toho plyne, že není povoleno, aby za stejnou či jen velmi částečně adaptovanou práci zkoušel získat atestaci i v kurzu jiném. I v případech zjištěných pokusů o porušení tohoto pravidla bude přestupek disciplinárně řešen.

6. Formální podoba práce. V záhlaví či na samém začátku textu bude uvedeno:

Jméno a příjmení, studentův studijní program a ročník studia

Název a kód předmětu, v jehož rámci je atestační práce odevzdávána, a akademický rok.

Typ atestace, kterou chcete danou práci získat (tj. Zk, Z či Kv)

Rozsah práce vyjádřený počtem slov.

Prohlášení: "Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval/a samostatně, že jsem řádně citoval/a všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita k získání atestace v rámci jiného předmětu."

V Českých Budějovicích 22. 9. 2022

Prof. PhDr. Petr A. Bílek, CSc.

ředitel Ústavu věd o umění a kultuře